

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดนครปฐม
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษา
วินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

คำว่า “วินัย”

“วินัย” มี ๒ ความหมาย คือ

- ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
- ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

- วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
- วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

- ปลดออก
- ไล่ออก

สถานโทษทางวินัย ลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

- ภาคทัณฑ์
- ตัดค่าตอบแทน
- ลดค่าตอบแทน
- ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน
ได้แก่

- ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)
- ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม(ข้อ ๗ วรรค ๑)
 - ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ ราชการของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค ๒)
 - ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ “ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๗ วรรค ๓)
- ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)
- ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัส/ไม่ เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ฐาน ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ วรรค ๑)
 - ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)
- ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายกฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คร.ม.และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรค ๑)
 - ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติ คร.ม. หรือนโยบายของ รัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็น ความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)
- ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอัน อาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกัน ภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)
- ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ วรรค ๑)
 - ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็น คาสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็น หนังสือทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่ง เดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้ หรือมีเหตุ ลดหย่อนโทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)

- ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรค ๒)

๙.ฐานกระทำการข่มผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔) เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐.ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา(ข้อ๑๕วรรค ๑)

- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย... ฐานไม่รักษาความ สามัคคี... ฐานกลั่นแกล้งกัน... ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการ ปฏิบัติราชการ... (ข้อ ๑๘)

๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ... ฐานไม่ให้ความสะดวก... ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม... ฐานไม่ให้การสงเคราะห์... ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง...ประชาชนผู้ติดต่อ ราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)

- ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือช่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)

๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือ ดำรงตำแหน่ง อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในทางหุ้นส่วน หรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้อง กับประชาชนกับ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย (ข้อ ๒๒)

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) (ข้อ ๒๓ วรรค ๑)

- ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับ โทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำ การอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

“ข้อห้าม” เกี่ยวกับการปฏิบัติวินัยกับข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๘๓ ข้อห้ามในการรักษาวินัย

๑. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
๒. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการซ้ำผู้บังคับบัญชา เหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือ ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
๓. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
๔. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๕. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของตน
๖. ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท
๗. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือช่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
๘. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
๙. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือช่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
๑๐. ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การดำเนินการทาง วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

และ

ข้อห้ามเกี่ยวกับการปฏิบัติวินัยกับข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น

งานบริหารงานบุคคล

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลดอนข่อย

